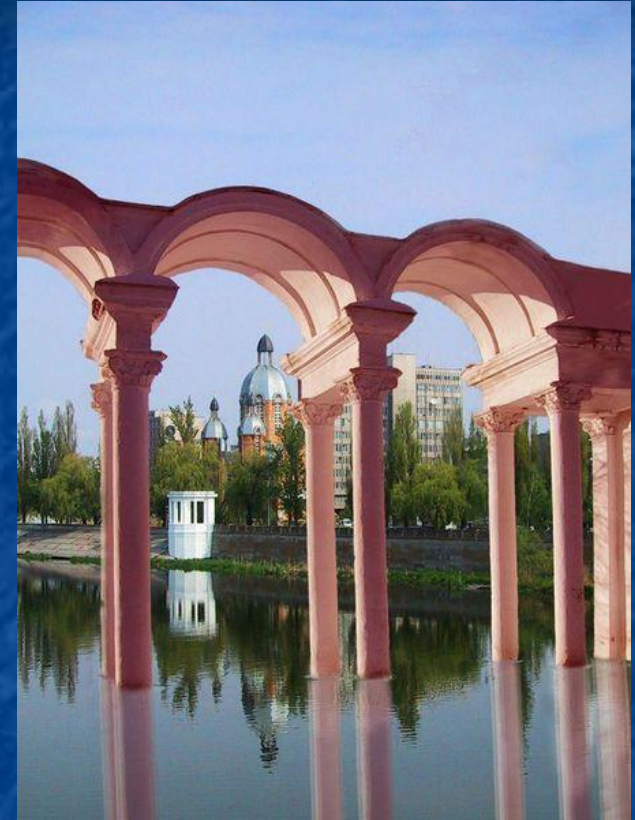

ВІННИЦЯ

Вінниця. Дороге серцю місто, яке називають другим Києвом за багате зелене вбрання, квітучі каштани навесні і багрецеві парки восени, за мости над Південним Бугом і золоті куполи храмів, які знову, після багатьох десятиліть руйнувань, прикрашають наші вулиці і майдани, пробуджують в душах священні почуття, дарують нам відчуття вічності.

ВІННИЦЯ

В історичних хроніках Вінниця вперше згадується як фортеця у 1363 році.

У вісімдесятих роках XVI століття на острові Кемпа побудовано ще одну фортецю. Місто в цей час розбудовується, зростає. Будівлі на правому березі дістали назву Нового міста, а район старої фортеці і прилеглі місцевості досі називають Старим містом.

ВІННИЦЯ

У 1640 році Вінниця отримала право мати свою печатку та герб. На гербі міста бачимо дві шаблі та дві вудки.

ВІННИЦЯ

Северин Наливайко

І в складі Литви, а пізніше Речі Посполитої мури Вінницької фортеці були свідками багатьох запеклих битв. Подільська земля вабила кочівників і завойовників, вона видавалася їм божою благодаттю. І донині в народній пам'яті, в козацьких думах і піснях, легендах і переказах живуть імена славних лицарів Северина Наливайка, Максима Кривоноса, Данила Нечая, інших мужніх синів українського народу.

ВІННИЦЯ

У Вінниці побував Богдан Хмельницький. Вперше тут гетьман зупинявся в листопаді 1649 року, коли повертався з-під Зборова, і вдруге в грудні 1654 року, їдучи на раду до Переяслава.

На початку 1651 року польські війська, порушивши перемир'я, увірвалися на Поділля. У Вінниці, в укріпленому Вознесенському монастирі, знаходилося три тисячі козаків на чолі з полковником Іваном Богуном.

«Тоді Богун, полковник Вінницький, під Вінницьким монастирем на річці Богу проломи зробивши, ляхів потопив», лаконічно відзначив літописець.

«Зачарований», «характерник» - називали його в народі, бо не брали героя ні куля, ні шаблі. Пізніше, зустрівши Богуна, Хмельницький сказав: «Тебе, славний полковнику, не забуде народ ніколи!»

ВІННИЦЯ

Після 1793 року, коли Правобережну Україну було приєднано до Росії, Вінниця стає центром Брацлавського намісництва, а з утворенням в 1797 році Подільської губернії центром Вінницького повіту.

У 1871 році було споруджено залізничну лінію Київ-Балта-Одеса, що пролягла через Козятин, Вінницю, Жмеринку. Це сприяло значному розвитку міста, його розбудові. У 1897 році населення Вінниці складає понад 30 тисяч чоловік.

У 1880 році закінчується будівництво чавунно-ливарного заводу «Молот». Почали працювати нафтовий і суперфосфатний заводи, взуттєва фабрика «Яструб». Розвивається торгівля. У 1881 році відкрито Вінницький міський банк.

ВІННИЦЯ

Готель «Савой» - нині «Україна»

Значною подією для Вінниці було відкриття закладів культури: Народного дому (1902 р.) та міського театру (1910 р.). У 1911 році на Поштовій вулиці закінчується будівництво міської думи. А в 1912 році завершується спорудження однієї з найоригінальніших будов нашого міста - готелю «Савой» - нині «Україна». Він був обладнаний центральним водяним опаленням та електричним ліфтом, що на той час було рідкістю.

ВІННИЦЯ

У 1912 році від центру до Замостя прокладено трамвайне сполучення. Почала працювати телефонна станція. Було закладено міський парк. Та ще довго Вінниця залишається провінційним містечком; з більшістю незабудованих вулиць, з маленькими крамничками та підсліпуватими одноповерховими будинками міщан. Генерал Брусилов писав про тодішню Вінницю: «Типове провінційне захолустя».

ВІННИЦЯ

Пронеслися над Вінницею, над усім нашим раєм урагани революції, спустошливі війни, чимало повстань і страйків пам'ятають майдани і вулиці над Бугом.

У липні 1941 року Вінниця була окупована фашистськими загарбниками. Місто козацької слави і непокори не стало на коліна. Гордістю нашого краю є 137 подолян, які за подвиги у Великій Вітчизняній війні удостоєні найвищого звання - Героя Радянського Союзу. Серед них - зв'язкова підпільного центру Ляля Ратушна, організатор підпілля Іван Бевз. А генерал армії І. Д. Черняхівський та полковник І. Н. Бойко удостоєні цього звання двічі.

ВІННИЦЯ

Перемога, омріяна, вистраждана, здобута дорогою ціною... 20 березня 1944 року Вінницю визволено від фашистських загарбників. Піднімалася з руїн і наша Вінниця. Наперекір всім випробуванням подоляни вірили, що «в своїй хаті своя правда і сила, і воля». Не впізнати нині Вінницю - великий промисловий центр, в якому проживає майже 400 тисяч подолян.

ВІННИЦЯ

Гордістю нашого краю є Вінницький медичний університет ім. М. Пирогова, відомий у всьому світі своєю науковою базою, висококваліфікованими спеціалістами. Тут навчається майже 4000 студентів не лише з України, а й з 52 країн світу.

Понад 7000 студентів здобувають вищу освіту на факультетах Вінницького державного педагогічного інституту. Цей вуз забезпечує підготовку спеціалістів з усіх дисциплін, що вивчаються у школах.

Висококваліфікованих спеціалістів готують Вінницький державний технічний університет, Вінницький державний сільськогосподарський інститут.

ВІННИЦЯ

А ще варто додати сюди десятки шкіл, ліцеїв, коледжів, де юні вінничани не лише опановують основи наук, але й навчаються музики, танцю, вивчають мистецтво, займаються технічною і художньою творчістю.

Раді зустрічають і в нас, і за кордоном виступи камерного оркестру «Аркада», Вінницького міського камерного хору, ансамблю пісні і танцю «Поділля» обласної філармонії, хорової капели педінституту, хореографічного ансамблю «Барвінок», міського духового оркестру.

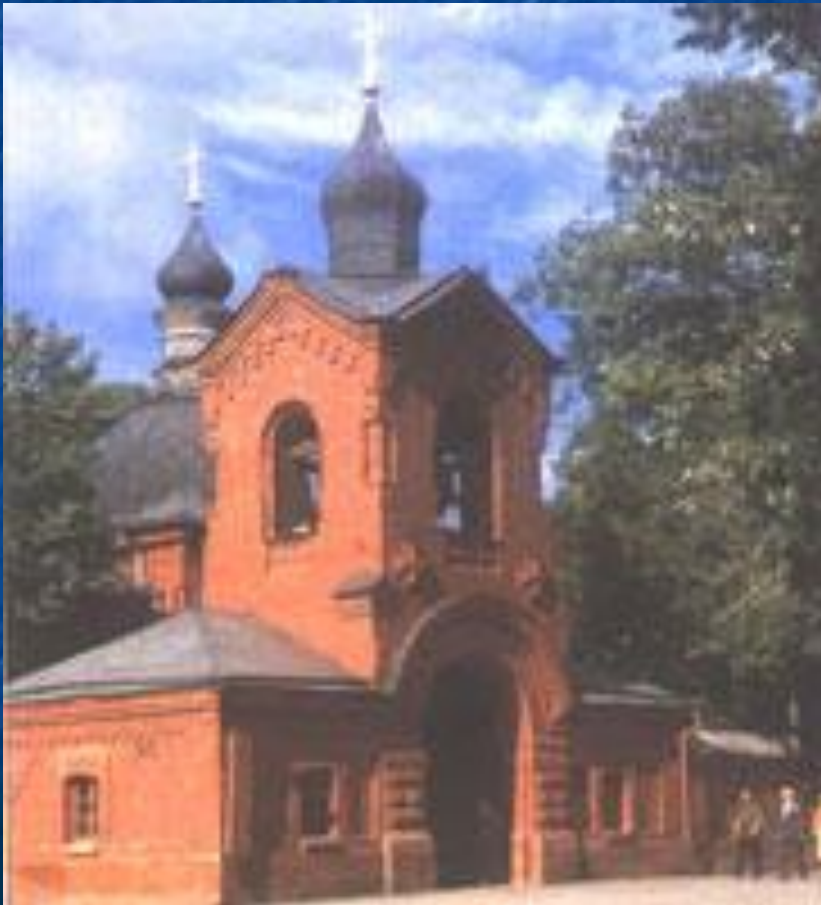
ВІННИЦЯ

Вінницький обласний музично-драматичний театр ім. М. Садовського завоював симпатії не лише вінничан, а й глядачів багатьох міст і сіл України, не раз виступав за кордоном. Улюбленцями публіки є народні артисти України Анатолій Овчаренко, Нестор Кондратюк, Лідія Білозерова, Володимир Матковський, заслужений артист України Василь Король, прекрасний голос якого зачарував не лише солов'їну Україну, а й тюльпанову Голландію. У багатьох країнах світу з успіхом гастролює і Вінницький ляльковий театр - один з найстаріших в Україні.

ВІННИЦЯ

Якщо Ви завітаєте до нашого міста, не обминіть його музеїв. На околиці Вінниці знаходиться село Пирогове, що до 1950 року носило назву Вишня. На початку 1861 року його придбав великий російський хірург Микола Пирогов. Тут він побудував будинок, в якому зараз знаходиться музей видатного вченого. Від воріт музею-садиби ледь більше кілометра до церкви-усипальниці, де покоїться набальзамоване тіло М. Пирогова.

ВІННИЦЯ

Неподалік Південного Бугу, на його лівому березі, серед могутніх лип і розмаїття квітів стоїть скромний одноповерховий будинок, побудований в першій половині XIX століття. Він не належить до пам'яток архітектури, бо нагадує собою звичайну селянську хату. Що ж приваблює сюди туристів, шанувальників літератури з усього світу?

Саме в цьому будинку 17 вересня 1864 року народився великий український письменник Михайло Коцюбинський. Тут він прожив з перервами тридцять три роки, написав чимало творів, що увійшли до золотої скарбниці української літератури. Тепер у цьому будинку - літературно-меморіальний музей, заснований в 1927 році.

ВІННИЦЯ

Здавна це місто називають своєю рідною домівкою представники понад 90 національностей. Поруч з українцями тут живуть, працюють, навчаються росіяни і євреї, поляки і білоруси, молдавани і вірмени... У місті та області зареєстровано 1031 релігійну общину. Гордо здіймаються в небо куполи православних та католицьких храмів, як хвала мирному життю, духовному оновленню і відродженню суспільства.

ВІННИЦЯ

Вінниця сьогодні - це новобудови Вишеньки, яблуневі і вишневі сади Старого міста, банки і офіси державних та комерційних структур на вулиці Соборній, щасливий дитячий щебет і усмішки молодих матерів, що прогулюються зі своїми дітьми «на Парижі». Саме так у нас називають Театральну площу. Справді, є щось спільне у Вінниці не лише з Києвом, а й з Парижем: каштани, мости над рікою, художники з мольбертами на набережних і майданах. Місто росте, набуває європейських рис, стає охайнішим. І обрисів сучасності надає йому знаменита телевежа, щогла якої сягає 354 метрів.

